נועם ישראל

פרשת וישלח

ספר

נועם ישראל

על התורה

בראשית

אמרות טהורות ונתיבות יושר מאידים ומזהירים מלהיבים ומנעימים
מחיות ומשמחות נפש כל חי נובעות ונדלות ממקור מים חיים נר ישרא"ל
מאת כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו עטרת ראשנו ותפארתנו

מרן רבי **ישראל ניסן** זצללה"ה

בן הרה"ק המפורסם מופת הדור פועל ישועות בקרב הארץ

מרן רבי **דוד משה** זצללה"ה

מקרעטשניף

שהאיר אור תורתו בעיר **קרית גת** יע"א במשך יובל שנים

התודה והברכה

להדה"צ רבי

מנחם מענדל ראזענבוים שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

על עזרתו המרובה עבור הוצאת גליון זה

זכות רבינו הק' זי"ע יעמוד לו ולמשפחתו

ולכל יו"ח להתברך בכל מילי דמיטב.

יצא לאור על ידי

מכון **"נועם ישראל"**

רחוב האדמו"ר מחב"ד 5

שכונת רמות דוד

קרית גת

בכל עניני הקונטרס

יש לפנות להמו"ל

0583222323

כל הזכויות שמורות להמו"ל

בקניית כתבי יד הכותבים

ועריכתם, הושקעו ממון רב

ויגיעה רבה, והינם רכושו הפרטי

של המו"ל.

ועל כן לפי דין תורתינו הק'

ולהבדיל לפי החוק הבינלאומי,

אסור לשכפל להעתיק לצלם

לתרגם לאחסן במאגר מידע,

לסדד או לקלוט בכל

דרך ובכל אמצעי אלקטרוני

אופטי מכני או אחר, כל חלק

שהוא מתוכן קונטרס זה, ללא

רשות מפורשת בכתב מבעלי

הזכויות.

עימוד ועיצוב

בדרך לספר

0527663579

פרשת

וישלח

פרשת וישלח

[תשע"ט]

בשמחת אויפרוף לנכדו[א]

כ"ק אאמו"ר זי"ע לא היה אומר דברי תורה בעדנא דחדותא, באומרו ביי א שמחה פירט מען זיך וויא א בעה"ב, אך אני נוהג לומר דברי תורה, על פי העובדה עם **הרה"ק מבעלזא זי"ע** שכאשר חל ניטל בליל שבת קודש אמר דברי תורה בשולחנו הטהור, באומרו אונזער תורה איז תפילה, ובפרט דבזוה"ק איתא דנשמות הצדיקים יורדים מן השמים לחופת צאצאיהם, והם כבר נמצאים משבת אויפרוף, וכשצאצאיהם מחדשים חדושי תורה יש להם תענוג רוחני גדול מכך, וכשח"ו מדברים דברים בטילים הם בורחים, כי אינם יכולים לסבול זאת מגודל קדושתם.

עם לבן גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור וחמור וגו' (לב, ה-ו). עיקר עבודת האדם בעולם הזה הוא חינוך הילדים, וכמאמר **כ"ק אאמו"ר זי"ע** על הכתוב (יח, יט) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'.

א. בן כ"ק אדמו"ר שליט"א.

ועל זה הדרך יש לפרש גם הכתוב בפרשתן, דחלשה דעתו של יעקב מפני ע"ה על שבהיותו בבית לבן לא פעל מאומה לקידוש שמו יתברך, ולא די שלא פעל לעורר לב לבן הארמי לתשובה ולקרבו לאמונה בהשי"ת להכניסו תחת כנפי השכינה, כמעשי אברהם ושרה ע"ה וכדכתיב (בראשית יב, ה) ואת הנפש אשר עשו בחרן, אלא עוד אדרבה היה שקוע בענייני החומר, וכדכתיב ויהי לי שור וחמור.

ועל כן אמר לו הקב"ה להלן (לה, יא) אני א-ל שדי פרה ורבה גוי וקהל גויים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו, כלומר שלא יפול ברוחו על היותו בבית לבן הארמי אנים רבות עבור ענין הנשואין, דאדרבה זה עיקר העבודה, למען אשר יוכה את נפשו ואת ביתו מחריו ושמרו דרך ה'.

ובזה יש לבאר גם מאה"כ קטנתי מכל החסדים, קטנתי פירוש חינוך הילדים הקטנים, הרי הוא גדול במעלה מכל החסדים, כלומר מכל עניני עבודת השי"ת דחסדים, ירמוז למצוות ומעשים טובים, דחינוך הקטנים הוא העבודה הגדולה מכולן, וקודם לתיקון נפשתו.

יהי רצון שהקב"ה יעזור שהנשים יפקדו בדבר ישועה ורחמים, וכל מי שזקוק להפקד בזה"ק יהי לנון שיפקד עתה, אכי"ר.

ויש לרמוז בדרך למות בברכת ברך עלינו, ברוך אתה ה' מברך השנים, 'השנים' אותיות 'הנשים', כלומר דהן לריכות ברכה מיוחדת, להפקד בילדים רבים, בריאים וחזקים, לעבודת ה' יתברך.

קטנתי מכל החסדים וגו' (לב, יא). יש לפרש על פי הידוע מספרים הקדושים שהמדה המקטין את עצמו הריהו ממתיק בשורשם את כל הדינים שעליו, וזהו קטנתי היינו כאשר המדה מקטין את עצמו, אז מכל פי' כל' הדינים השורים עליו נהפכים לחסדים.

או יאמר קטנתי מכל החסדים וגו'. בהקדם פירוש הכתוב (תהלים סג, ו) כן טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לאורך ימים. דיש לפרש ירדפוני מלשון רדיפות, שטוב וחסד עשו מה שמונעים רודפים אותו, כיון דעל ידי זה ושבתי מלשון תשובה, כלומר דעל ידי שנתן עליו יסורים, הרי הוא מפשפש במעשיו ועושה תשובה על עוונותיו שגרמו לו לכך, ונמצא מתקרב לה', שזהו הטוב והחסד המיתי, וכדכתיב (תהלים עג, כח) ואני קרבת אלקים לי טוב, הרי לתין טוב אלא התקרבות לה'.

וראיה לדבר, אשר יש פעמים שלא עשה רע מעולם נלחו הרודפים ומבזים אותו, ואינו יודע על מה יצא הקצף, אלא הענין כנ"ל כדי לקרבו לה'.

וזהו שאמר הכתוב, קטנתי כלומר מה שבני אדם מקניטים ומבזים ורודפים אותי, הרי זה גדול מכל החסדים, אין לך טוב וחסד יותר גדול מכך, שהרי על ידי זה יחזור בתשובה ויתקרב אל ה', ואין לך חסד יותר גדול מהתקרבות לה'.

אמנם על האדם לדקדק מה' שיחזור בתשובה מעצמו ולא ע"י יסורים ורדיפות ובזיונות, וזהו שאמר הכתוב ושבתי בשלום אל

בית אבי, ושבתי מלשון תשובה, שיחזור בתשובה בשלום ולא על ידי יסורים ובזיונות.

או יאמר קטנתי מכל החסדים וגו'. מידת הענוה גדולה במעלתה מכל המדות הטובות, וזהו שרמז הכתוב, קטנתי, היינו שהחסד המקטין את עצמו, הרי זה גדול מכל החסדים, לחסדים רומז למדות טובות.

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר (לב, כה). יש לפרש ויותר יעקב לבדו היינו לבדו בלא נשיו, ועל דרך מאה"כ (בראשית ב, יח) לא טוב היות האדם לבדו, **ויאבק איש עמו**, שבהיותו לבדו תכף נאבק עמו שרו של עשיו הרומז ליצר הרע, כאומרם ז"ל (יבמות סג.) דיינו שמלילות מותנו מן התורה, **עד עלות השחר** ירמוז למלחמת האיש הישראלי עם יצרו שתהיה עד עלות השחר, היינו עד בילת המזון.

ויותר יעקב לבדו וגו' (לב, כה). איתא בגמ' (חולין צא.) אמר רבי אלעזר שנשתייר על פכים קטנים, מכאן לצדיקים שמדיד עליהם ממונם יותר מגופן.

ויש להבין, הלא הצדיק שונא בצע הוא, ואם כן האיך יתכן שצדיקים ממונם מדיד עליהם יותר מגופן.

ונראה לבאר, דאצל הצדיקים נקרא ממונם רק מותו הממון שחילקו לצדקה, כיון שהוא

הנשאר ממונם לנצח, וכדאיתא במשנה (אבות ו, ט) בשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד, וזהו צדיקים חביב עליהם ממונם, היינו שחביב אצלם הממון שנתנו לצדקה, יותר מגופן היינו יותר מהממון ההכרחי עבור עצמם לצורך קיום גופן לעבודת הבורא.

וזהו שלומדים מיעקב אבינו ע"ה שחזר על פכים קטנים, שאפילו פרוטה קטנה שנותנים לצדקה, גדולה זכותה עד למאוד, דדין פרוטה כדין מאה.

ויבא יעקב שלם וגו' (לג, יח). וברש"י שלם בגופו. יש לפרש ע"פ הא דאיתא בזוה"ק (ויקרא דף ז:) דדכר בלא נוקבא פלג גופא אקרי, וזהו **ויבא יעקב** דוקא בעת הזאת בבואו מחרן לארץ ישראל אחר הנישואין, **שלם בגופו** דאילו מקודם בדרכו לחרן היה עדיין פלג גופא.